

РЕШЕНИЕ

№ 4134

гр. София, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **11095** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „УМБАЛСМ Н.И.Пирогов” ЕАД с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения процесуален представител – адв. И. К., срещу писмена покана (ПП) с изх.№ 29-02-30#1 от 02.11.2022 г. за възстановяване на суми, получени без правно основание, издадена от директора на СЗОК. С нея на основание чл.62, ал.2 от АПК, чл.20, ал.1, т.2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) и чл.42, т.2 от Правилника за устройството и дейността на НЗОК е изменена ПП за възстановяване на суми, получени без правно основание с изх.№ 29-02-30/21.05.2021 г. на директора на СЗОК в частта ѝ относно посоченото правно основание за издаването ѝ. С жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Иска се отмяната ѝ, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на СЗОК в писмен отговор на жалбата и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител – юрк. Б. Ш., оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

Административното производство е започнало въз основа на заповед № РД-18-1293/11.12.2020 г. на директора на СЗОК, с която по реда на чл.72 и сл. от ЗЗО е било възложено на компетентните длъжностни лица да извършат проверка на „УМБАЛСМ Н.И.Пирогов” ЕАД в периода от 11.12.2020 г. до 18.12.2020 г. по изпълнение на договор № 22-2440/2020 г. за оказване на болнична помощ. При проверката са проверени 175 бр. ИЗ на З., отчетени по различни клинични пътеки и амбулаторни процедури за месец март 2020 г., поради несъответствие с регистрационната система „Х.”. Констатирани са следните нарушения: в ИЗ № 10134/2020 г. на З. М. К. Г., в ИЗ № 10900/2020 г. на З. И. Г. К., в ИЗ № 10944/2020 г. на З. Х. Д. М., в ИЗ № 10984/2020 г. на З. Д. К. Д. и в ИЗ № 10988/2020 г. на З. В. Х. В. липсвали данни за решение на ЛКК относно приема на З. по КП № 236. Констатираното е окачествено като „неспазване на диагностично-лечебния алгоритъм (ДЛА) на КП. /Съгласно ДЛА на КП, чл.288, ал.1, чл.292, т.6/б/ във вр. с чл.344, ал.1, т.1 и чл.354, ал.1 от Н. за МД 2020-22 г.” Издадена е писмена покана за възстановяване на сума в размер на 8 800 лв., получена без правно основание. Посоченото правно основание за издаването ѝ е чл.76б, ал.3 от ЗЗО.

Тази писмена покана е обжалвана от „УМБАЛСМ Н.И.Пирогов” ЕАД. По жалбата е образувано адм. дело № 6269/2021 г. по описа на Административен съд – София град, производството по което е спряно на основание чл.229, ал.1, т.4 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК до влизане в сила на решението по настоящото дело.

С оспорената в настоящото производство ПП с изх.№ 29-02-30#1 от 02.11.2022 г. на основание чл. 62, ал.2 от АПК директорът на СЗОК е изменил ПП с изх.№ 29-02-30/21.05.2021 г. на директора на СЗОК в частта по отношение на основанието за издаване на акта, в който, според органа, била допусната ОФГ, състояща се в грешно изписване на [жилищен адрес] ал.3 от ЗЗО вместо чл.76а, ал.3 от ЗЗО. Записано е, че на стр.3 от ПП вместо „На основание чл.76а, ал.3 от ЗЗО Ви приканвам в 14-дневен срок от получаване на настоящата писмена покана да изпълните задължението си, като възстановите доброволно неоснователно получената сума в размер на 8 800 (осем хиляди и осемстотин) лева”, било вписано „На основание чл.76б, ал.3 от ЗЗО Ви приканвам в 14-дневен срок от получаване на настоящата писмена покана да изпълните задължението си, като възстановите доброволно неоснователно получената сума в размер на 8 800 (осем хиляди и осемстотин) лева”. Като мотиви е изтъкнато, че от текста на поправената ПП ставало ясно, че не е извършено нарушение, а е констатирано неспазване на ДЛА на КП № 236 за описаните 5 бр. ИЗ. На това основание действителната воля на органа била да издаде покана за доброволно изпълнение на неоснователно получена от лечебното заведение сума, която не била свързана с нарушение на ЗЗО или Н. за МД 2020-2022 г. от страна на изпълнителя. Липсвала издадена заповед за налагане на санкция, след чието влизане в сила се издавала писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание по реда на чл.76б от ЗЗО.

При тези данни от правна страна съдът намира следното:

Законът за здравното осигуряване не съдържа разпоредби, които да посочват реда, по който следва да се процедира при наличие на очевидна фактическа грешка в издаден по този закон акт. Поради тази причина следва да се прилагат общите правила на АПК, съдържащи се в чл.62, ал.2 от АПК. Съгласно тази разпоредба очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт, се поправят от органа, който

го е издал, и след изтичане на срока за обжалване. За поправката на очевидни фактически грешки се съобщава на заинтересованите лица. Решението за поправянето подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред. Процесната писмена покана е издадена от органа, който е издал поправения акт, поради което следва да се приеме, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Оспореният в настоящото производство акт е издаден в изискуемата писмена форма като съдържа фактически и правни основания, въз основа на които е постановен. При издаването му не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за неговата отмяна. Процедурата по поправка на ОФГ е инициирана по почин на издателя на акта. Адресатът на акта е надлежно уведомен за издаването му, с което не е налице нарушение на правото на защита на същия.

Съдът обаче намира същия за материално незаконосъобразен по следните съображения:

В АПК липсва легално определение на понятието „очевидна фактическа грешка”, като теорията и практиката приемат, че очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната воля на издателя на акта (било то административен или съдебен) и нейното изразяване в самия акт.

Очевидна фактическа грешка представлява всяко несъответствие между действителната воля на административния орган и изразената такава в издадения административен акт, дължащо се на писмени грешки, грешки в пресмятанията или други очевидни неточности. Производството за поправка на такива грешки намира правното си основание в чл.62, ал.2 от АПК, на което именно основание е издадена процесната заповед. По този ред обаче се извършва само поправка, но не може да се променя формираната воля на органа, нито да бъде допълвано волеизявлението му. С оспорената заповед не се отстранява допуснатата ОФГ в акта, а се променя правното основание за неговото издаване. Поправка на фактическа грешка по реда на чл.62, ал.2 от АПК се извършва, когато действителната воля на административния орган е вече разкрита в издаден акт, но има допуснатата неточност при нейното изразяване, а не формиране, която не води до изменение на волята на органа.

В настоящия случай с допуснатата поправка се променя волята на органа, което съответно не представлява очевидна фактическа грешка и е недопустимо да бъде направено по посочената разпоредба. Това е така, тъй като нормата на чл.76а от ЗЗО въвежда различни условия от посочените в чл.76б на същия закон. Съдържащите се в отговора на жалбата доводи относно подвеждането на фактическото основание под съответната правна норма не следва да се разглеждат в производството по настоящото дело, доколкото това е въпрос по съществуването на спора, касаещ законосъобразността на ПП за възстановяване на суми, получени без правно основание с изх.№ 29-02-30/21.05.2021 г. на директора на СЗОК. По настоящия спор е важно да се отбележи, че с изменението на правното основание се изменя волята на административния орган и съдържанието на акта, поправен с оспорената ПП, което е недопустимо, още повече, че едно от основанията за търсената от жалбоподателя отмяна на първоначалната писмена покана е именно непосочването на валидното правно основание за издаването ѝ. Така органът цели да осуети отмяна на издаден от него акт, като след подаване на жалбата срещу този акт всъщност е направил спорното изменение по реда на чл.62, ал.2 от АПК.

С оглед на така изложеното съдът намира, че писмена покана с изх.№ 29-02-30#1 от

02.11.2022 г., с която е изменена по реда на чл.62, ал.2 от АПК писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание с изх.№ 29-02-30/21.05.2021 г. на директора на СЗОК като материално незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, а именно 50 лв. за държавна такса и 1000 лв. за адвокатско възнаграждение. Същите са своевременно поискани като по делото са налични доказателства за реалното им заплащане. Направеното от ответника възражение за прекомерност съдът намира за неоснователно, тъй като претендираното адвокатско възнаграждение е в съответствие с минималният размер по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмена покана с изх.№ 29-02-30#1 от 02.11.2022 г. за възстановяване на суми, получени без правно основание, издадена от директора на СЗОК за изменение на писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание с изх.№ 29-02-30/21.05.2021 г. на директора на СЗОК.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на „УМБАЛСМ Н.И.Пирогов” ЕАД с ЕИК[ЕИК] сумата от 1050 (хиляда и петдесет) лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия: